

عنوان مقاله:

تأثیر نظام هندسی سازه‌های بر شکل‌گیری فضای معماری سنتی مقایسه خانه های درونگرای خراسان با روند غالب ایران

محل انتشار:

سومین همایش ملی نقش خراسان در شکوفایی هنر و معماری ایرانی-اسلامی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

مجتبی ثابت فرد - دکترای معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

در این مقاله نوعی نظام هندسی در معماری خانه های ایرانی معرفی میشود. اغلب مطالعات هندسه در معماری فرم و جنبه های زیبایی شناختی معماری را میسنجند یا دلالت‌های معنایی و نشانه شناختی اثر را مطرح میکنند. نظامهای هندسی معرفی شده در این مقاله فضای معماری را شکل میدهد و برخی کیفیات آن را تعیین میکنند. این نظام البته متأثر از سازه ساختمان است. دو گونه از نظام هندسی مذکور در این مقاله معرفی خواهد شد. یکی گونه رایج در مناطق مرکزی ایران است و دیگری گونه ای است که در برخی خانه های شهر مشهد یافت شده است. برای یافتن این دو گونه، سازه ساختمانها که مبتنی بر دیوار باربر است، از طریق پلان معماری و با توجه به جهت توزیع بار سقف بررسی شده است. سپس کیفیات حاصل از نظام هندسی مذکور که در تجربه انسانی بنا قابل درک است شرح داده شده است. این بررسی نشان میدهد در خانه های مورد نظر، تفکیک فضایی بین فضای بسته اتاق و فضای باز حیاط قاطع تر است. شفافیت جداره های حیاط به علت کوچکتر شدن بازشوها کمتر است و نظام هندسی سازه‌های این بناها باعث شده است فضای نیمه بازی به نام ایوان تقریباً از معماری خانه ها حذف شود.

کلمات کلیدی:

معماری سنتی، هندسه در معماری، نظام هندسی، نظام سازه ای، معماری خراسان، خانه سنتی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1486186>

